

Stug redelijk blijven

Nu u als lid van de BSV standaard elke drie maanden Christen Democratische Verkenningen ontvangt, hoef ik u niet meer via deze rubriek op de hoogte te brengen van het thema en de inhoud van het meest recente nummer. U hebt inmiddels zelf kunnen lezen over het niet bestaande dilemma tussen barmhartigheid en rechtvaardigheid wanneer het om de opvang van vluchtelingen gaat. En u hebt kennis kunnen nemen van het pleidooi om een soort Marshallplan voor de integratie van de omvangrijke groep nieuwkomers te maken.

Op deze plek wil ik aandacht vragen voor een ander aspect dat het openingsartikel van het themadeel van de laatste CDV adresseert en dat de komst van vluchtelingen naar ons land opnieuw heeft blootgelegd, namelijk hoe de feiten in de politiek allang de slag van de beeldvorming hebben verloren. De migratiedeskundige Carolus Grütters van de Radbouduniversiteit zet heel droogjes de feiten rond het vluchtelingenvraagstuk op een rij en doet dat na de treffende constatering: 'Het is de taak van de wetenschap om feiten vast te stellen en van de politiek om de betekenis daarvan te duiden - en niet andersom.'

Grütters stelt allereerst vast dat het fenomeen bootvluchteling - inclusief de lucratieve markt voor mensenhandel - voor een belangrijk deel door de EU zelf is gecreëerd. Het heeft namelijk zelf de regel ingesteld dat vliegtuigmaatschappijen zwaar worden bestraft met flinke boetes als zij niet goed gedocumenteerde reizigers naar een EU-lidstaat brengen. Mensen die veilig en snel willen (moeten) vluchten, kunnen dus niet meer het vliegtuig pakken. Een levensgevaarlijke reis op een gammele en overvolle boot over de Middellandse Zee is inmiddels vier keer zo duur als een vliegticket. En zeker honderd keer zo gevaarlijk.

Daarnaast constateert Grütters dat de UNHCR van de rijke, westerse landen onvoldoende (financiële) middelen krijgt aangereikt om zijn werk goed te kunnen doen, waaronder mensen adequaat in de regio opvangen. Goede regionale opvang zou mensen dicht bij huis kunnen houden. Maar de armlastige UNHCR kan niet voorkomen dat een al te

sobere regionale opvang mensen in beweging zet en wel richting Europa.

En dan het aantal. In 2015 vluchtten zo'n één miljoen mensen naar Europa. Is dat veel, vraagt Grütters zich bijna retorisch af. 'Als je alle asielzoekers die zich in 2015 in Europa hadden gemeld, evenredig over de landen van de EU zou verdelen, kwamen er per duizend inwoners dus slechts twee mensen bij. Het absolute aantal is daarmee niet het probleem; het echte probleem is dat niet alle landen in de EU hieraan willen meewerken.'

Het zijn nuchtere cijfers die alle retoriek over de vluchtelingencrisis en de zogenaamd onbeheersbare toestroom van vluchtelingen in perspectief plaatsen.

Het is bij uitstek een taak van christendemocratische politici in alle geledingen binnen het openbaar bestuur om het hoofd koel te houden en niet mee te gaan in een ratrace van doembeelden. Nee, dat betekent niet dat we reële problemen en begrijpelijke zorgen van mensen moeten bagatelliseren of erger nog: negeren. Maar wel dat we die moeten beantwoorden met een hoopvol perspectief waarin we laten zien onder welke voorwaarden we kansen voor uitkomst zien.

Er blijft een quote in mijn hoofd rondzoemen van de Franse politicoloog Dominique Moïsi. Bij de presentatie van zijn boek met de veelzeggende titel *Geopolitiek van emoties* antwoordde hij op de vraag van een NRC-journalist wat nu het beste antwoord is op de overvloedige aanwezigheid van emoties in de politiek: 'Stug redelijk blijven, dat helpt.' •

Rien Fraanje

Drs. M.J. Fraanje is directeur van het Wetenschappelijk Instituut voor het CDA.

In deze rubriek bespreken medewerkers van het Wetenschappelijk Instituut bij toerbeurt hoe je vanuit christendemocratisch perspectief kunt kijken naar een voor cda-politici en bestuurders min of meer actueel thema.

Reageren op dit artikel?
rien.fraanje@wi.cda.nl